

El feminisme, una lluita revolucionària?

En els dos anteriors articles, intentava explicar de manera molt senzilla el que s'entenia per *feminisme* i algunes de les diferents tendències feministes que hi ha —o que existeixen— a casa nostra. Ara bé, no cal oblidar ni perdre de vista que la lluita feminista es contempla també des d'un punt de vista de lluita revolucionària. Des de les "I Jornades Catalanes de la Dona", celebrades el maig de 1976, el *feminisme* ha esdevingut notícia i, alhora, debat. Ha estat, i és encara, motiu de nombrosos articles periodístics i fins i tot de llibres. No fa gaires setmanes, la revista "El Viejo Topo" publicava un extens "dossier" sobre el *feminisme*. I semblant cosa feia "L'Avencç". En aquest sentit apuntat abans, de lluita revolucionària, contempen la majoria de col·laboradors de les dues esmentades revistes, el *feminisme*.

Una d'elles, diu: "El feminisme és un moviment revolucionari dins del qual hi conviuen diverses tendències que aporten a la lluita per a l'alliberament de la dona-objecte prioritari i màxim matitzacions de tàctica y estratègia distintes. La heterogeneïtat d'aquest plantejament és determinada, en termes globals, per dues opcions. En primer lloc, les feministes radicals consideren que el sistema patriarcal inclou a tots modus de producció existents, és a dir, pre-capitalistes, capitalistes i socialistes. En conseqüència, per a elles, la contradicció fonamental és la que es dona —o es produeix— entre home/dona, en relació dialèctica amb la de la burgesia/proletariat. Igualment, dins del moviment radical, els grups més integristes s'obliden de l'anàlisi mar-

xista i cerquen en l'autoconsciència de les dones l'especificitat d'una lluita feminista revolucionària. En segon lloc, hi ha les anomenades "feministes polítiques", per a les quals la contradicció fonamental es dona en el sistema capitalista entre burgesia/proletariat. Els grups feministes que prioritzen la contradicció burgesia/proletariat, encara que reconeixen la trascendència de la contradicció sexista, plantegen una alternativa de lluita específica contra l'opressió de la dona, inscrita, malgrat tot, en el marc global de l'ascendència del bloc revolucionari, l'hegemonia del qual seria protagonitzat pel proletariat. Aquest és el cas de nombroses associacions de dones i moviments democràtics, coordinadora de vocalies d'associacions de veïns, dones treballadores i de totes aquelles militants de partits polítics d'esquerra i grups independents."

"Dins d'un altre context, es poden situar els grups i col·lectius que defensen l'especificitat de la lluita feminista com a alternativa única d'organització. La independència total dels partits polítics arriba al seu punt límit, negant la possibilitat de la doble militància. Els grups que propugnen aquesta opció parteixen de la definició de la dona com a classe social, utilitzant per això el mètode marxista. Aquestes feministes, anomenades habitualment —o conegudes habitualment— com a "radicals" entenen el feminisme com una alternativa de lluita per a transformar la realitat, considerant que la dona jugarà un paper revolucionari en aquesta transformació. Transformació que, naturalment, s'entén d'una manera global,

econòmica, social, política, ideològica, de convivència cultural, etc. Aquests grups accepten, però, la política d'aliances amb altres grups o capes i classes oprimides i amb aquells partits que es plantegen una política revolucionària, en la qual, obviament, hi és compresa el canvi de forma d'Estat".

Així, doncs, i a través d'aquest plantejament del *feminisme*, podem entendre que la lluita per a la plena igualtat de drets de la dona, solament és contemplada des d'una òptica totalment esquerrana i marxista. Però és això totalment vàlid i cert? Solament podren arribar a resoldre tota aquesta àmplia problemàtica des d'unes posicions d'esquerra? Contestar a això no és fàcil. Intentarem, però, fer-ho en una propera col·laboració. En aquesta ocasió, he volgut deixar ben clar que el *feminisme*, que la "militància feminista" comporta tota una sèrie de connotacions polítiques evidents que han convertit el moviment feminista en tema de constant i obert debat.

Montserrat Minobis

N. de l'A.- L'article al qual em refereixo, "El àmbit del feminisme", ha estat publicat a la revista "El Viejo Topo", corresponent al mes de juliol d'enguany.

En L'ESCALA; LA JONQUERA, LLANÇA, PORT DE LA SELVA y ROSES. Se precisa agentes para grupo inversiones-financiaciones. FINORD. Apartado 150. FIGUERES

gpaïs

Telèfon
50 57 63